

בעניין:

יפית סילורה

נושאת תעודת זהות מס' 036424711
מרחוב לוי אליהו סלם 7/9, רמלה 7520310

על ידי באי כוחה משרד עורכי הדין גיל רון, קינן ושות'
וכן על ידי באי כוחה משרד עוה"ד אביעד, סרן ושות'
שכתובתם תהא אצל גיל רון, קינן ושות'
מרחוב ויצמן 32 (בית לסינ), תל-אביב 6209105
מס' טלפון: 03-6967676; מס' פקס: 03-6967673

המבקשת

- נ ג ד -

בנק לאומי לישראל בע"מ

חברה ציבורית מספר 520018078
מרחוב יהודה הלוי 34, תל אביב 6513616

המשיב

בקשה לאישור תובענה ייצוגית

בהתאם לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006

בית המשפט הנכבד מתבקש כדלקמן :

א. לאשר למבקשת להגיש תובענה ייצוגית נגד המשיב, בהתאם לחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006 (להלן : חוק תובענות ייצוגיות) ;

נוסח התובענה הייצוגית מצורף לבקשה זו כנספח 1 ;

ב. לקבוע, בהתאם לסעיפים 10 ו-14(א)(1) לחוק תובענות ייצוגיות, כי התובענה תוגש בשם כל לקוחות המשיב אשר בתיק ההוצאה לפועל שהמשיב מנהל או ניהל נגדם, בוצע תשלום למשיב שלא באמצעות מערכת ההוצאה לפועל, וביחס לאותו תשלום המשיב לא מסר ביום התשלום דיווח ללשכת ההוצאה לפועל אודות הקטנת החוב, כל זאת ביחס לתשלומים שבוצעו ויבוצעו עד למועד אישור התביעה הייצוגית ; לחלופין בית המשפט הנכבד מתבקש לקבוע הגדרה אחרת לקבוצה ;

ג. לקבוע, בהתאם לסעיף 14(א)(2) לחוק תובענות ייצוגיות, כי המבקשת תהיה התובעת הייצוגית ובאי כוחה החתומים על בקשה זו יהיו באי הכח המייצגים ;

ד. לקבוע, בהתאם לסעיף 14(א)(3) לחוק תובענות ייצוגיות, כי עילות התביעה הן הטעיה לפי סעיף 3 לחוק הבנקאות (שירות ללקוח), התשמ"א-1981 (להלן : חוק הבנקאות) ; הפרת חובה חקוקה לפי סעיף 63 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש] (להלן : פקודת הנזיקין) ; רשלנות לפי סעיף 35 לפקודת הנזיקין ; עשיית עושר ולא במשפט לפי חוק עשיית עושר ולא במשפט, תשל"ט-1979 (להלן : חוק עשיית עושר ולא במשפט) ; הפרת הסכם והטעיה לפי חוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג-1973 (להלן : חוק החוזים) וחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה), תשל"א-1970 (להלן : חוק החוזים תרופות) ; הפרת החובה לנהוג בתום לב ובדרך מקובלת בקיום חיוב חוזי לפי סעיף 39 לחוק החוזים ; הפרת חובת האמון המוגברת החלה על המשיב כתאגיד בנקאי ; וכל עילה אחרת שעולה מן העובדות המופיעות בבקשה זו ;

ה. לקבוע, בהתאם לסעיף 14(א)(4) לחוק תובענות ייצוגיות, כי הסעד בתובענה הייצוגית יהיה כדלקמן :

(1) צו, המורה למשיב להגיש דיווח מתקן אודות הקטנות חוב שהמשיב דיווח עליהן ללשכת ההוצאה לפועל לאחר יום התשלום, כשהזיכוי בגין תקופת האיחור בדיווח – היינו, התקופה שבין ביצוע התשלום ובין הדיווח אודותיו – בוצע לפי שיעורי ריבית ומועדי הצטברות ריבית השונים מאלה שחלו על החוב בתיק ההוצאה לפועל בתיק במהלך אותה תקופה ;

(2) צו, המורה על השבת הכספים שנגבו על ידי המשיב כתוצאה מדיווח אודות הקטנות חוב לאחר יום התשלום, אשר נעשה ללא ציון מספר הסימון של קרן החוב (מספר 301) וכלל הקרן החל על קרן החוב (כלל מס' 07 – ריבית המצטברת כל שלושה חודשים), כאשר הסכומים שיושבו יהיו שווים להפרש שבין הריבית שנצברה בתיק ההוצאה לפועל בתקופה שבין ביצוע התשלום ועד הדיווח ובין הסכום שבו הלקוחות זוכו בגין אותה תקופה ;

(3) צו, המורה למשיב מכאן ואילך למסור בתיקי ההוצאה לפועל דיווח אודות הקטנת חוב, הכולל ציון מספר קרן החוב וכלל הקרן, תוך שבעה ימים מהמועד שבו יתקבל תשלום אצל המשיב או אצל באי כוחו ;

(4) צו, המורה על מינוי בעל תפקיד מטעם בית המשפט הנכבד, אשר יפקח על ביצוע פסק הדין, לרבות על תיקון הרישומים בתיקי ההוצאה לפועל ועל השבת הכספים ללקוחות, וכן יפקח על ביצוע כל סעד אחר שיינתן לטובת הקבוצה ;

- ו. להורות, בהתאם לסעיף 25 לחוק תובענות ייצוגיות, כי ההחלטה בבקשה זו תפורסם באופן שייקבע על ידי בית המשפט הנכבד, לרבות משלוח הודעות אישיות ללקוחות המשיב;
- ז. לאשר, בהתאם לסעיף 13 לחוק תובענות ייצוגיות, את התובענה כתובענה ייצוגית, בכל שינוי שבית המשפט הנכבד יחליט עליו ביחס לבקשה, הכל כפי שייראה בעיני בית המשפט הנכבד ראוי לשם הבטחת ניהול הוגן ויעיל של התובענה הייצוגית; וכן
- ח. לחייב את המשיב בהוצאות.

חלק ראשון - מבוא

1. המשיב מנהל עשרות אלפי תיקי הוצאה לפועל נגד לקוחות. פעמים רבות החייב מבצע תשלומים בגין החוב שלא דרך תיק ההוצאה לפועל, כגון בתשלום ישירות לחשבון הבנק, או לעורכי הדין של המשיב. על המשיב לדווח בתיק ההוצאה לפועל על הקטנת החוב, על מנת שהרישום בתיק ישקף את החוב האמיתי. המשיב נדרש לדווח אודות התשלומים תוך שבעה ימים. לעתים המשיב מדווח באיחור, והדברים מגיעים עד כדי איחור של חודשים. הדבר נעשה בניגוד לדין וגורם להטעיה של הלקוחות.
2. כאשר המשיב מדווח על הקטנת חוב לאחר יום התשלום, הלקוח מזוכה בריבית שחלה בתקופה שבין מועד התשלום ומועד הדיווח. זיכוי זה מכונה ברישומי ההוצאה לפועל "הפרש בשערוך סכום בהקטנת חוב". הזיכוי צריך להעמיד את הלקוח במצב שבו הוא היה נמצא, לו דווח על התשלום במועד ביצועו. לצורך זה יש לחשב את הריבית בהתאם לשיעור הריבית שחל בתיק ההוצאה לפועל על החוב שהוקטן.
3. כאשר המשיב מדווח על הקטנת החוב לאחר יום התשלום, הוא לא מציין בטופס הדיווח את הנתונים הנדרשים על מנת שהלקוח יזוכה בריבית בנקאית, אשר חלה על החוב בתקופה שבין התשלום והדיווח. כתוצאה מכך, עד סוף שנת 2010, הלקוח זוכה בגין הסכום ששולם על ידו בריבית בשיעור נמוך יותר מן הריבית שהצטברה על החוב בתקופת האיחור בדיווח. בדרך זו נגרם ללקוחות נזק, והמשיב התעשר שלא כדין משך שנים רבות.
4. בשלהי שנת 2010, בעקבות פנייה של אחד מבאי כח המבקשת, רשות האכיפה והגבייה ביצעה שינוי במערכת המחשוב של ההוצאה לפועל. לאחר השינוי תיק ההוצאה לפועל מזוכה בריבית המתאימה, גם אם הזוכה לא מילא כראוי את טפסי הדיווח. עם זאת, לא נערך תיקון של תיקי ההוצאה לפועל בגין זיכוי בחסר שבתקופה שלפני כן.
5. **כך נוצר מצב שאינו מתקבל על הדעת - תיקי הוצאה לפועל שהמשיב מנהל מראים יתרה לא נכונה. המשיב גובה חובות, מבצע עיקולים ומממש שיעבודים - הכל על בסיס חוב לא נכון.**
6. התביעה הייצוגית שאישורה מבוקש נועדה להביא לתיקון יתרת החובה בתיק ההוצאה לפועל של לקוחות המשיב, ולהשבת כספים שהמשיב גבה שלא כדין בשל ההצגה השגויה של יתרת החובה.
7. זהו מקרה מתאים ביותר לניהול תובענה ייצוגית. המשיב מנצל לרעה את העובדה שהחייבים לא מודעים לגורמים שהביאו את התיק ליתרת החובה בה הוא נמצא. הם אינם מסוגלים לערוך בדיקה מקצועית ומשפטית של כל פעולות החיוב והזיכוי שבוצעו בתיקים שמתנהלים נגדם, על מנת לגלות ליקויים בדיווחים של המשיב. המשיב מטעה את החייבים ונהנה מגבייה בלתי חוקית. המשיב מתעשר שלא כדין, תוך התנערות מן הדין ומן החובות המיוחדות החלות על בנקים. רק הליך של תובענה ייצוגית יכול להביא לתיקון עוול זה.

חלק שני - העובדות - המשיב מדווח על הקטנות חוב באיחור ובאופן שגורם לחיוב יתר

8. המשיב הוא תאגיד בנקאי. המשיב נוקט הליכים משפטיים נגד לקוחות החייבים לו כספים, ומנהל נגדם תיקי הוצאה לפועל לגביית החובות.
9. הלקוחות החייבים בתיקי ההוצאה לפועל מבצעים מעת לעת תשלומים על חשבון החוב. פעמים רבות התשלום מבוצע ישירות לחשבון הבנק. זהו תשלום על חשבון החוב, אשר מקטין אותו. לעתים התשלום מבוצע לבאי כח המשיב.
10. תקנה 17א(א) לתקנות ההוצאה לפועל, תש"ס-1979 (להלן: תקנות ההוצאה לפועל) קובעת כי "זוכה ידווח ללשכת ההוצאה לפועל על כל תקבול שקיבל על חשבון החוב, שלא באמצעותה; דיווח כאמור יימסר ללשכה תוך שבעה ימים מקבלת התקבול". סעיף 19א(א) לחוק ההוצאה לפועל, תשכ"ז-1967 (להלן: חוק ההוצאה לפועל), שנחקק בשנת 2011, מטיל על זוכים חובה זהה.
11. המשיב מפר חובה זו. הוא אינו מוסר דיווחים במועד. לעיתים הדיווח מבוצע באיחור רב. עד להגשת הדיווח מצטברת על החוב ריבית בנקאית, והוא ממשיך לגדול בהתאם. כך נוצר פער בין החוב האמיתי – אשר אינו מתועד בשום מקום – ובין החוב הרשום בתיק ההוצאה לפועל. החייב אינו יכול לקבל מידע נכון אודות סכום החוב הנכון, והדבר עלול לגרום לו לבצע תשלומים ביתר. כתוצאה מכך מבוצעים הליכי גבייה בתיקי הוצאה לפועל על בסיס יתרת חובה לא נכונה. זהו מצב חמור ביותר.
12. בתיקי ההוצאה לפועל, קרן החוב מסומנת במספר 301. על קרן החוב בתיקי ההוצאה לפועל שהמשיב מנהל נגד לקוחותיו חלה ריבית בנקאית. לפי רישומי מערכת ההוצאה לפועל, ריבית זו מחושבת בטבלה מס' 116 (שיעורי הריבית של המשיב). בנוסף, על קרן החוב חל כלל קרן מס' 07, אשר חל על ריבית בנקאית – ריבית ללא הפרשי הצמדה, אשר נצברת אחת לשלושה חודשים. לעומת זאת, על חוב בגין הוצאות ושכר טרחה חלה ריבית לפי חוק פסיקת ריבית והצמדה, תשכ"א-1961 (להלן: חוק פסיקת ריבית והצמדה), וכן חל כלל קרן מס' 03, היינו הפרשי הצמדה וכן ריבית משפטית אשר נצברת אחת לשנה.
13. במקרה של איחור בדיווח אודות הקטנת חוב, הלקוח מקבל זיכוי בגין התקופה שבין התשלום ובין הדיווח. זיכוי זה מופיע ברישומי תיק ההוצאה לפועל תחת השם "הפרש בשערוך סכום בהקטנת חוב". מן ההכרח לחשב את סכום הזיכוי לפי הריבית המתאימה, זו שחלה על קרן החוב באותה תקופה. על מנת שכך ייעשה, על המשיב לציין בטופס הדיווח את מספר קרן החוב (מס' 301) ואת כלל הקרן (מס' 07).
14. המשיב לא נוהג כך. על כן, עד לשינוי מערכות ההוצאה לפועל, הזיכוי לא חושב לפי ריבית בנקאית, וסכום הזיכוי היה נמוך מהסכום הנכון.
15. המבקשת הייתה לקוחה של המשיב. במשך שנים היא ניהלה אצל המשיב חשבון עובר ושב מס' 269222/92 בסניף מס' 936, בעיר רמלה.
16. ביום 3 ביוני 2001 בית משפט השלום בתל אביב יפו נתן פסק דין לטובת המשיב נגד המבקשת. ביום 25 במרץ 2002 נפתח תיק הוצאה לפועל מס' 01-25501-02-2, לביצוע פסק הדין. תדפיס תיק ההוצאה לפועל של המבקשת מצורף לבקשה זו כנספח 2.

17. המבקשת ביצעה מעת לעת תשלומים על חשבון החוב. ביום 10 בפברואר 2008 המבקשת שילמה סכום של 1,000 ש"ח על חשבון החוב. התשלום הופקד ישירות לחשבון הבנק של המבקשת. רק חמישה חודשים ומחצה לאחר מכן, ביום 27 ביולי 2008, המשיב דיווח על התשלום בתיק ההוצאה לפועל. העתק טופס הדיווח על הקטנת החוב מיום 27 ביולי 2008 מצורף לבקשה זו כנספח 3.
18. המשיב לא מילא את הטופס כראוי. הוא לא ציין את מספר קרן החוב (301) וגם לא את כלל הקרן (07). כתוצאה מכך ההפרש בשערוך סכום בהקטנת חוב לא חושב לפי שיעורי הריבית הבנקאית אשר חלה על קרן החוב, אלא לפי חוק פסיקת ריבית והצמדה, או שיעור הקרוב לכך. לפי הריבית הבנקאית החלה על קרן החוב, בהתאם לטבלה 116, הזיכוי היה צריך לעמוד על סכום של 84.33 ש"ח. בפועל חושב סכום נמוך יותר – 68.3 ש"ח (דף 10 שורה 10 בתיק ההוצאה לפועל, נספח 2 לבקשה זו).
- תדפיס מתוכנת עודכנית בנוגע להקטנת חוב שדווחה ביום 27 ביולי 2008 מצורף לבקשה זו כנספח 4.
19. החל משנת 2008 המבקשת ניהלה נגד המשיב הליך אחר – ת"צ (מחוזי מרכז) 1039-05-08. מדובר בתביעה ייצוגית, שלא עסקה ביתרת החוב במערכת ההוצאה לפועל, אלא ביתרת החוב בחשבון. ביום 18 באוקטובר 2009 ניתנה החלטה המאשרת את התביעה כייצוגית. בהחלטה זו המשיב חוייב לשלם למבקשת הוצאות בסכום של 10,000 ש"ח בתוספת מס ערך מוסף. ביום 30 בנובמבר 2009 המשיב הודיע למבקשת כי הוא מקזז את סכום החוב בתיק ההוצאה לפועל – 10,241.07 ש"ח – מסכום ההוצאות המעודכן, שעמד על 11,775.38 ש"ח.
- מכתב המשיב למבקשת מיום 30 בנובמבר 2009 מצורף לבקשה זו כנספח 5.
20. שישה ימים לאחר מכן, ביום 6 בדצמבר 2009, המשיב דיווח בתיק ההוצאה לפועל על התשלום שבוצע בדרך של קיזוז. העתק טופס הדיווח על הקטנת החוב מיום 6 בדצמבר 2009 מצורף לבקשה זו כנספח 6.
21. גם במקרה זה המשיב לא מילא את הטופס כראוי. שוב המשיב לא ציין את מספר הקרן ואת כלל הקרן. מחדל זה שוב גרם לכך שההפרש בשערוך סכום בהקטנת חוב לא חושב לפי שיעורי הריבית הבנקאית אשר חלה על קרן החוב, אלא לפי שיעור ריבית נמוך יותר. לפי הריבית הבנקאית החלה על קרן החוב, בהתאם לטבלה 116, הזיכוי היה צריך לעמוד על סכום של 31.23 ש"ח. בפועל בוצע זיכוי בסכום נמוך יותר – 13.80 ש"ח (דף 12 שורה 1 בתיק ההוצאה לפועל, נספח 2 לבקשה זו).
- תדפיס מתוכנת עודכנית בנוגע להקטנת חוב שדווחה ביום 6 בדצמבר 2009 מצורף לבקשה זו כנספח 7.
22. עו"ד יעקב אביעד ויתר באי כח המבקשת מייצגים בבקשות לאישור תביעות ייצוגיות שהוגשו נגד בנקים אחרים באותו עניין – ת"צ (מחוזי מרכז) 35618-05-11 **דמרי נ' בנק מזרחי טפחות בע"מ** ות"צ (מחוזי מרכז) 3976-12-10 **חגיגי נ' בנק הפועלים בע"מ**. לצורך אותם הליכים עו"ד אביעד פנה אל רשות האכיפה והגבייה, בבקשה לברר את העניין. ביום 6 בפברואר 2012 הרשות הודיעה כי סמוך לפני חודש נובמבר 2010 בוצע שינוי במערכת המחשוב של ההוצאה לפועל. לפי המידע שנמסר, החל ממועד השינוי, הזיכוי מחושב לפי הריבית הנכונה, גם אם הזוכה לא מציין את הפרטים הרלוונטיים בטופס. בנוסף, במסגרת הדיון בבקשות האישור האחרות, הוגשה עמדת הרשות, המתארת את השינוי שבוצע. הרשות מסרה עוד כי בסביבות חודש אוגוסט 2010 היא החלה להורות לגזבריות לשכות ההוצאה לפועל שלא לקבל דיווחים חסרים אודות הקטנת חוב, בהם לא מצויינים פרטי הקרן וכלל הקרן.

העתקים של מכתבים שהוחלפו בין עו"ד אביעד ובין רשות האכיפה והגבייה מצורפים לבקשה זו כנספח 8.

העתק עמדת רשות האכיפה והגבייה מיום 26 ביולי 2012 מצורף לבקשה זו כנספח 9.

23. לפי הודעת רשות האכיפה והגבייה, החל משלהי שנת 2010 ואילך הזיכויים המבוצעים בגין האיחור בדיווח מחושבים כראוי, גם כאשר המשיב לא ממלא את טופס הקטנת החוב כהלכה.

24. המשיב ובנקים אחרים נוהגים כך עם חייבים רבים. הדבר עולה מחוזר מס' 6/03 של המפקח על הבנקים, אשר כולל הנחיות בקשר לגביית חובות באמצעות עורכי דין חיצוניים. נאמר שם כי "בעיה נוספת הנפוצה בגביית חובות הינה חוסר ההתאמה בין גובה החוב של הלקוח כפי שהוא רשום בספרי הבנק, לבין סכום החוב ברישומי ההוצאה לפועל. לחוסר התאמה זו יכולות להיות סיבות אחדות, וביניהן שיעור ריבית שונה, העדר עדכון רישומי ההוצאה לפועל בתקבולים שהתקבלו על חשבון החוב, או עידכונם באיחור ולא בימי הערך המתאימים. למותר לציין כי החייבים עומדים בפני מצב בו אין הם יודעים מהי יתרת חובם המעודכנת – דבר שמקשה עליהם את פרעון החוב, ועלול להוביל לתשלום עודף של החוב" (ההדגשה הוספה).

חוזר המפקח על הבנקים מס' 6/03 מצורף לבקשה זו כנספח 10.

25. אין כל היבט ייחודי למקרה של המבקשת. אין סיבה לחשוב כי המשיב נוהג אחרת עם חייבים אחרים, ומחוזר מס' 6/03 עולה כי אכן אין הדבר כך. מכל מקום, אם המשיב ינסה לטעון כך, רובץ עליו הנטל להוכיח את הטענה – ראו ע"א 7187/12 צמח נגד אל על נתיבי אויר לישראל, פסקאות ע"י עד פ"ג (פורסם בנבו, 17.8.2014).

26. לסיכום חלק זה, הראינו כי המשיב חייב את הלקוחות ביתר. המשיב דיווח על הקטנת חוב לאחר יום התשלום. עד סוף שנת 2010, כאשר המשיב לא ציין בדיווחי הקטנת החוב את מספר קרן החוב ואת כלל הקרן, בוצע חישוב שגוי של הזיכוי. זוהי תופעה חמורה ביותר, שנובעת ממחדלי המשיב. יש לתקן את הזיכויים שבוצעו לפי ריבית הנמוכה מן הריבית החלה על החוב. כמו כן על המשיב להחזיר כספים שגבה בשל דיווחיו המוטעים.

חלק שלישי - עילות התביעה - הטעיה, הפרת חובה חקוקה, רשלנות, עשיית עושר ולא במשפט, ועוד

27. מעשי המשיב מקימים לחברי הקבוצה שלל עילות תביעה.

28. סעיף 3 לחוק הבנקאות מורה כך :

"לא יעשה תאגיד בנקאי – במעשה או במחדל, בכתב או בעל-פה או בכל דרך אחרת – דבר העלול להטעות לקוח בכל ענין מהותי למתן שירות ללקוח (להלן – הטעיה); בלי לגרוע מכלליות האמור יראו ענינים אלה כמהותיים: (1) המהות והטיב של השירות..."

29. סעיף 15 לחוק הבנקאות מורה כך :

"דין נזק שנגרם לאדם על ידי עבירה על הוראות חוק זה, או על כל תקנה שניתנה לפיו, כדין נזק שמותר לתבוע עליו פיצויים על פי פקודת הנזיקין [נוסח חדש]..."

30. מעשי המשיב – איחור במסירת דיווח אודות הקטנת חוב, וכן מסירת דיווח חסר המביא לחישוב שגוי של ההפרש בשערוך סכום בהקטנת חוב – גורמים לכך שתיק ההוצאה לפועל יציג יתרת חוב לא נכונה. כתוצאה מכך החייבים, לקוחות המשיב, מוטעים ומחוייבים ביתר. המשיב נושא באחריות להטעייה זו.
31. גם במקרים בהם הלקוח הגיע להסכם פשרה עם המשיב, אשר במסגרתו הלקוח נדרש לשלם רק חלק מחובו בתיק ההוצאה לפועל, נגרם ללקוח נזק. בתביעה ייצוגית קודמת שהמבקשת ניהלה נגד המשיב נקבע, ביחס לפשרה בין המשיב ובין חייבים, כי "...תנאי הפשרה מושפעים מהיקף החוב המוצג ללקוח. ככל שיש חיוב יתר הרי שהלקוח מניח חוב גבוה מחובו הנכון, והדבר ישפיע על גובה הפשרה לה יסכים..." – ת"צ (מחוזי מרכז) 1039-05-08 **סילורה נ' בנק לאומי לישראל בע"מ**, עמוד 14 שורות 20-26 (פורסם בנבו, 23.7.2014). דברים אלה התייחסו ליתרת חוב שגויה שהוצגה בחשבון הבנק, אולם הם יפים גם לענייננו. פשרה שהמשיב מגיע אליה עם לקוחו כאשר נגד עיני הלקוח סכום חוב העולה על החוב האמיתי בתיק ההוצאה לפועל, בוודאי מושפעת מסכום החוב השגוי שהוצג.
32. גם אם לא היה נגרם ללקוחות נזק בפועל, לא יכולה להיות מחלוקת שמעשי המשיב עלולים להטעות את החייבים, ועל כן הם מהווים הפרה של סעיף 3 לחוק הבנקאות, האוסר לבצע כל "דבר העלול להטעות". די בכך כדי להורות על תיקון המצגים המטעים שניתנים כל העת לחברי הקבוצה, היינו תיקון הרישומים בתיקי ההוצאה לפועל על מנת שישקפו את הקטנות החוב ואת השערוך הנכון – השוו לדנ"א 5712/01 **ברזני נ' בזק, חברה ישראלית לתקשורת בע"מ**, פ"ד נז(6) 385, 398 (2003), שם נדון האיסור על הטעיה הקבוע בדיני הגנת הצרכן.
33. בתביעה שאחד מלקוחות המשיב הגיש נגדו, נקבע כי "חשיבות רבה נודעת לעדכון יתרת החוב בתיק ההוצאה לפועל, בגין תקבולים ששולמו על ידי החייב. עדכון התקבולים, וכנגזר מכך גובה החוב בתיק, משפיעים על גובה הריבית המצטרפת לקרן החוב, וכן על גובה שכר הטרחה לו זכאי בא כוח הזוכה" – ת"א (שלום ת"א) 41954/04 **קשצ'נבסקי נ' בנק לאומי לישראל בע"מ** (פורסם בנבו, 9.8.2007). באותו עניין נפסק כי המשיב לא מילא את חובותיו לדווח ללשכת ההוצאה לפועל על כל תקבול שהחייב שילם על חשבון החוב, וגרם לכך שיתרת החוב בתיק ההוצאה לפועל הייתה לא מעודכנת.
34. חומרת ההטעיה עולה גם מחוזר מס' 6/03 של המפקח על הבנקים (נספח 10 לבקשה זו). כפי שהראינו, נאמר שם כי "... החייבים עומדים בפני מצב בו אין הם יודעים מהי יתרת חובם המעודכנת – דבר שמקשה עליהם את פרעון החוב, ועלול להוביל לתשלום עודף של החוב".
35. מעשי המשיב מהווים גם הטעיה לפי דיני החוזים הכלליים. ההלכה הפסוקה מורה כי "מקום שצד לחוזה מתחייב לבצע פעולה פלונית, ובשעת מתן ההתחייבות גיבש לעצמו החלטה כי אין הוא עומד לבצע את התחייבותו, מכניס עצמו למסגרת סעיף 15 לחוק החוזים (חלק כללי), שכן הוא מטעה את הצד השני באשר למצב דעתו ביום ההתקשרות" – ע"א 760/77 **בן עמי נ' בנק לאומי לישראל**, פ"ד ל"ג(3) 567 (1979). הדברים יפים לענייננו. בזמן שהמשיב מתקשר עם לקוחותיו, הוא יודע היטב כי אם הלקוח יהפוך להיות חייב, יימסרו דיווחים מאוחרים ושגויים בתיקי ההוצאה לפועל. זוהי הטעיה.
36. מעשי המשיב מטעים את הלקוחות וגורמים להם נזקים. כך מתגבשת עילת תביעה בגין הטעיה, המזכה את חברי הקבוצה בסעדים.
37. הראינו כי המשיב נוהג לדווח באיחור על הקטנות חוב. הדבר נעשה בניגוד לסעיף 19א(א) לחוק ההוצאה לפועל ולתקנה 17א(א) לתקנות ההוצאה לפועל, שמחייבים את הזוכה למסור ללשכת ההוצאה לפועל דיווח על כל תקבול שקיבל על חשבון החוב, תוך שבעה ימים ממועד קבלתו.

38. מעשים אלה של המשיב – דיווח באיחור אודות הקטנות חוב – מגבשים גם עילת תביעה בגין הפרת חובה חקוקה. סעיף 63 לפקודת הנזיקין קובע כי "מפר חובה חקוקה הוא מי שאינו מקיים חובה המוטלת עליו על פי כל חיקוק – למעט פקודה זו – והחיקוק, לפי פירושו הנכון, נועד לטובתו או להגנתו של אדם אחר, וההפרה גרמה לאותו אדם נזק מסוגו או מטבעו של הנזק שאליו נתכוון החיקוק; אולם אין האדם האחר זכאי בשל ההפרה לתרופה המפורשת בפקודה זו, אם החיקוק, לפי פירושו הנכון, התכוון להוציא תרופה זו".

39. תקנה 17א(א) לתקנות ההוצאה לפועל מכוונת למטרה ברורה – להבטיח כי היתרה בתיק ההוצאה לפועל תשקף את החוב האמיתי. בת"א (שלום קרית גת) 790/02 **דן חברה לתחבורה ציבורית בע"מ נ' בן-חמו** (פורסם בנבו, 1.8.2004), נקבע כי "התקנה נועדה במפורש, הן על פי לשונה והן על פי תכליתה, להגן על החייב". בדברי ההסבר לתיקון במסגרתו נחקק סעיף 19א(א) לחוק ההוצאה לפועל, נאמר כי "כיום, לפי תקנה 17א(א) לתקנות, זוכה מחויב לדיווח על כל תקבול שקיבל ישירות מהחייב, בתוך שבעה ימים מקבלת התקבול. בפועל, זוכים אינם מקפידים לעמוד בהוראה זו. הדבר יוצר אי-התאמה בין החוב המתנהל במערכת ההוצאה לפועל לבין החוב העדכני של הזוכה בפועל, וכן יוצר סרבול רב בהתנהלות התיק כתוצאה מהגשת בקשות של החייב בטענת פרעתי וחישובים הכרוכים בהפחתת החוב רטרואקטיבית..." – הצעת חוק ההוצאה לפועל (תיקון מס' 34), התשע"א-2011 (ה"ח 1242, 1243-1244). מכאן עולה כי הן החוק, הן התקנות, נועדו להבטיח כי זוכים ידווחו במועד ובמדויק על הקטנת חובת של חייבים.

40. על כן, ברור כי מעשי המשיב מגבשים נגדו עילת תביעה בגין הפרת חובה חקוקה.

41. סעיף 35 לפקודת הנזיקין מורה כי "עשה אדם מעשה שאדם סביר ונבון לא היה עושה באותן נסיבות או לא עשה מעשה שאדם סביר ונבון היה עושה באותן נסיבות, או שבמשלח יד פלוני לא השתמש במיומנות, או לא נקט מידת זהירות, שאדם סביר ונבון וכשיר לפעול באותו משלח-יד היה משתמש או נוקט באותן נסיבות – הרי זו התרשלות; ואם התרשל כאמור ביחס לאדם אחר, שלגביו יש לו באותן נסיבות חובה שלא לנהוג כפי שנהג, הרי זו רשלנות, והגורם ברשלנות נזק לזולתו עושה עוולה".

42. על המשיב, כתאגיד בנקאי, מוטלת חובת זהירות כלפי לקוחותיו – ראו ע"א 168/86 **בנק אגוד לישראל בע"מ נ' לה כודיאר בע"מ**, פ"ד מב(3) 77 (1988); ע"א 5893/91 **בנק טפחות נ' צבאח**, פ"ד מח(2) 573 (1994) (להלן: **עניין צבאח**).

43. המעשים המתוארים בבקשה זו – דיווח באיחור אודות הקטנות חוב ודיווח שגוי – אינם סבירים. תאגיד בנקאי סביר, כדוגמת המשיב, היה מדווח, במועד, כדין, והיה מציג בדיווח את כל הנדרש על מנת שההפרש בשערוך סכום בהקטנת חוב יבוצע בהתאם לשיעור הריבית הבנקאית שחלה על החוב. למשיב חובת זהירות כלפי הלקוחות, ובהתרשלותו הוא מפר חובה זו ומסב ללקוחות נזק. על כן, מעשי המשיב מקימים למבקשת ולחברי הקבוצה עילות תביעה בגין רשלנות.

44. במעשים שתוארו המשיב עושה עושר ולא במשפט, על חשבון ציבור לקוחותיו. אותם מעשים גורמים לכך שהחוב בתיק ההוצאה לפועל גבוה מהחוב האמיתי. כך המשיב גובה מלקוחותיו בגין החוב סכומי כסף העולים על החוב האמיתי. המשיב מקבל שלא על פי זכות שבדין נכס וטובת הנאה, שבאו לו מאדם אחר, ועל כן הוא חייב להשיב לאותו אדם אחר את הזכייה, כאמור בסעיף 1 לחוק עשיית עושר ולא במשפט.

45. בתביעה ייצוגית קודמת שהמבקשת ניהלה נגד המשיב, הוכרה האפשרות לנהל תביעה ייצוגית בגין גבייה שלא כדין, על בסיס דיני עשיית עושר ולא במשפט – ת"צ (מחוזי מרכז) 1039-05-08 **סילורה נ' בנק לאומי לישראל בע"מ** (פורסם בנבו, 18.10.2009). באותו עניין נקבע כי "רישום החיובים בחשבון מקים לבנק את הזכות הלכאורית לגביית הכספים שביתרת החובה ולפיכך מקנה לבנק טובת הנאה אף אם לא קיבל נכס של ממש מידי הלקוח. טובת הנאה זו היא בבחינת התעשרות שלא כדין על חשבון קבוצת התובעים והם זכאים לסעד של השבה בין בדרך של השבת כספים שנגבו ביתר במקרה שבו הלקוח שילם את חובו לבנק, ובין בדרך של תיקון החיובים בחשבון במקרה שבו לא שולם החוב" (פסקה 4/4) (להחלטה). יש לקבוע כך גם בענייננו. עצם הרישום השגוי של יתרת חוב לקוחות המשיב בתיק ההוצאה לפועל מהווה התעשרות שלא כדין.

46. ועוד, המשיב כתאגיד בנקאי נושא בחובת אמון מיוחדת כלפי הלקוחות – ראו עניין **צבאח**. במעשים המתוארים בבקשה זו המשיב מפר את חובת האמון המיוחדת המוטלת עליו.

47. בנוסף, מעשים אלה מקימים עילה של הפרת חוזה. המשיב מפר את החוזה עם הלקוחות. ביסוד התקשרות המשיב עם לקוחותיו עומדת ההנחה וההסכמה כי המשיב ימסור דיווחים במועד, בהתאם לדין, ויכלול בדיווח את הנתונים הנדרשים על מנת ששערוך הקטנת החוב יבוצע כראוי. הדבר ברור. המשיב מפר הסכמה זו. על כן קמה עילת תביעה בגין הפרת חוזה, לפי חוק החוזים, וחלות הוראות חוק החוזים תרופות. המשיב גם מפר את החובה לנהוג בתום לב ובדרך מקובלת בביצוע החיובים על פי ההסכם, בהתאם לסעיף 39 לחוק החוזים. בעבר נפסק כי "חובתו של הזוכה לדווח על כספים שקיבל על חשבון החוב נגזרת מהעקרון הכללי של תום לב" – בר"ע (מחוזי ת"א) 2244/01 **הבנק הבינלאומי הראשון לישראל בע"מ נ' רובינשטיין** (פורסם בנבו, 1.9.2002).

48. לסיכום חלק זה, מעשי המשיב שמתוארים בבקשה זו מקימים לציבור לקוחות המשיב שלל עילות תביעה מצויינות.

חלק רביעי - הסעד - תיקון היתרות בתיקי ההוצאה לפועל והשבת הסכומים שהמשיב גבה ביתר

49. עילות התביעה מזכות את חברי הקבוצה בסעדים הבאים:

49.1. צו, המורה למשיב להגיש דיווח מתקן אודות הקטנות חוב שהמשיב דיווח עליהן ללשכת ההוצאה לפועל לאחר יום התשלום, כשהזיכוי בגין תקופת האיחור בדיווח – היינו, התקופה שבין ביצוע התשלום ובין הדיווח אודותיו – בוצע לפי שיעורי ריבית ומועדי הצטברות ריבית השונים מאלה שחלו על החוב בתיק ההוצאה לפועל בתיק במהלך אותה תקופה;

49.2. צו, המורה על השבת הכספים שנגבו על ידי המשיב כתוצאה מדיווח אודות הקטנות חוב לאחר מועד התשלום, אשר נעשה ללא ציון מספר הסימון של קרן החוב (מספר 301) וכלל הקרן החל על קרן החוב (כלל מס' 07 – ריבית המצטברת כל שלושה חודשים), כאשר הסכומים שיושבו יהיו שווים להפרש שבין הריבית שנצברה בתקופה שבין ביצוע התשלום ועד הדיווח ובין הסכום שבו הלקוחות זוכו בגין אותה תקופה;

49.3. צו, המורה למשיב מכאן ואילך למסור בתיקי ההוצאה לפועל דיווח אודות הקטנת חוב, הכולל ציון מספר קרן החוב וכלל הקרן, תוך שבעה ימים מהמועד שבו יתקבל תשלום אצל המשיב או אצל באי כוחו; וכן

49.4. צו, המורה על מינוי בעל תפקיד מטעם בית המשפט הנכבד, אשר יפקח על ביצוע פסק הדין, לרבות על תיקון הרישומים בתיקי ההוצאה לפועל ועל השבת הכספים ללקוחות, וכן יפקח על ביצוע כל סעד אחר שיינתן לטובת הקבוצה.

50. ככל שבית המשפט הנכבד ימצא לנכון לעשות כן, מבוקש לתת כל סעד אחר לטובת הקבוצה, כולה או חלקה, או לטובת הציבור, בהתאם לסעיף 20(ג) לחוק תובענות ייצוגיות.

51. בהתאם לתקנות 2(א)11 ו- 2(א)12 לתקנות תובענות ייצוגיות, תש"ע-2010, יש לציין בבקשת אישור את הגמול ושכר הטרחה המבוקשים. המבקשת עותרת לקבוע שכר טרחה לפי השיעורים שנקבעו על ידי בית המשפט העליון בע"א 2046/10 **שמש נ' רייכרט** (פורסם בנבו, 23.5.2012). באותו עניין נקבע כי "על כל סכום שנגבה בפועל עד ל-5 מיליון ש"ח, ייפסק לטובת בא-הכוח המייצג שכר טרחה בשיעור של 25%; על כל סכום שנגבה בפועל בין 5 מיליון ש"ח עד 10 מיליון ש"ח, ייפסק שכר טרחה בשיעור של 20%; ועל כל סכום שנגבה בפועל מעל 10 מיליון ש"ח, ייפסק שכר טרחה בשיעור של 15%" (פסקה 16). כן מבוקש לקבוע גמול למבקשת בשיעור של 7.5% מסכום ההטבה לחברי הקבוצה (בתוספת מס ערך מוסף, אם חל). שווי ההטבה לצורך חישוב זה יכלול את סכומי הכסף שיושבו לחברי הקבוצה בפועל, שווי התיקונים שיבוצעו בתיקי ההוצאה לפועל, שווי ההטבה שמגיעה לציבור בעקבות עדכון תיקי ההוצאה לפועל בהקטנות החוב במועד, ושווי ההטבה העתידית מתיקון התנהלות המשיב. שכר הטרחה המבוקש אינו כולל את שכר הטרחה וההוצאות אשר מבוקש לפסוק בגין בקשת האישור.

52. למבקשת נגרם נזק בסכום נומינלי של 33.46 ש"ח. סכום זה כולל את הנזק בגין הקטנות חוב שדווחו באיחור ובאופן חסר, שהביא לכך שהזיכוי בוצע לפי שיעור ריבית נמוך מהריבית החלה על קרן החוב.

53. המבקשת אינה יכולה להעריך את הנזק שנגרם לקבוצת התובעים. ברור כי מדובר בסכומים משמעותיים. כידוע לכל, המשיב הוא תאגיד בנקאי מוביל. לפי מיטב ידיעת המבקשת, המשיב מנהל נגד חייבים עשרות אלפי תיקי הוצאה לפועל, או יותר. המשיב גורם, בדרך של הטעיה או גבייה ביתר, נזקים בסכומים משמעותיים לכל לקוח. לפי הערכת המבקשת, מדובר בסכום של מיליוני ש"ח שהמשיב גובה מחברי הקבוצה שלא כדין.

54. סעיף 4(ב) לחוק תובענות ייצוגיות קובע כי "לענין סעיף זה, כאשר אחד מיסודות העילה הוא נזק – (1) בבקשה לאישור שהוגשה בידי אדם כאמור בסעיף קטן (א)1 – די בכך שהמבקש יראה כי לכאורה נגרם לו נזק". הראינו כי הבקשה עומדת בדרישה זו, על נקלה.

חלק חמישי - מתקיימים כל התנאים לאישור התובענה ייצוגית

55. בית המשפט הנכבד מתבקש לאשר תובענה זו כתובענה ייצוגית, לפי חוק תובענות ייצוגיות. תובענה זו ממלאת אחר כל התנאים שנקבעו לצורך זה.

56. סעיף 3(א) לחוק תובענות ייצוגיות קובע כי "לא תוגש תובענה ייצוגית אלא בתביעה כמפורט בתוספת השניה או בענין שנקבע בהוראת חוק מפורשת כי ניתן להגיש בו תובענה ייצוגית; ...". סעיף 3 לתוספת השניה כולל "תביעה נגד תאגיד בנקאי, בקשר לענין שבינו ובין לקוח, בין אם התקשרו בעסקה ובין אם לאו". סעיף 4(א) לחוק תובענות ייצוגיות קובע כי "אלה רשאים להגיש לבית המשפט בקשה לאישור תובענה ייצוגית כמפורט להלן: (1) אדם שיש לו עילה בתביעה או בענין כאמור בסעיף 3(א), המעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל החברים הנמנים עם קבוצת בני אדם – בשם אותה קבוצה; ...".

57. מדובר בתביעה נגד תאגיד בנקאי, בענין שבינו ובין לקוח. המבקשת אוחזת עילות תביעה כאלה. על כן ניתן להגיש תובענה ייצוגית בקשר לענין זה.

58. סעיף 8(א) לחוק תובענות ייצוגיות קובע כי "בית המשפט רשאי לאשר תובענה ייצוגית, אם מצא שהתקיימו כל אלה: (1) התובענה מעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה, ויש אפשרות סבירה שהן יוכרעו בתובענה לטובת הקבוצה; (2) תובענה ייצוגית היא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות הענין; (3) קיים יסוד להניח כי ענינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינוהל בדרך הולמת; ... (4) קיים יסוד סביר להניח כי ענינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינוהל בתום לב". הבקשה ממלאת אחר דרישות אלה.

59. התובענה אשר מבוקש להגיש מעוררת שאלות מהותיות משותפות. עילות התביעה משותפות לכל חברי הקבוצה שהמבקשת עותרת לייצג, ומבוססות על אותן עובדות שהמבקשת טוענת להן. כפי שעולה מן הבקשה, יש אפשרות סבירה שהשאלות המשותפות יוכרעו לטובת הקבוצה, ואפשרות זו, לעניות דעתנו, אף יותר מאשר סבירה.

60. ברור לחלוטין כי כל היסודות של עילת התביעה משותפים לכל חברי קבוצת התובעים. המשיב נוהג לאחר במסירת דיווחים אודות הקטנות חוב. המשיב החסיר מדיווחים אודות הקטנות חוב את הפרטים בדבר מספר הקרן ומספר כלל הקרן, וכך הוא מטעה את החייבים וגובה מהם סכומי כסף ביתר. התנהלות פסולה זו נעשית באופן אחיד, כלפי הלקוחות המשפטיים של המשיב. נסיבות אלה אינן כוללות יסוד כלשהו הנוגע למבקשת באופן ספציפי, אלא כולן נוגעות באופן אחיד לחייבים רבים של המשיב. גם עילות התביעה משותפות לכלל חברי הקבוצה – הטעיה, הפרת חובה חקוקה, עשיית עושר ולא במשפט, ועוד.

61. לשם בירור עילת התביעה בית המשפט הנכבד יידרש לדון ולהכריע, בין היתר, בשאלות הבאות – האם המשיב מפר את החובה לדווח אודות הקטנות קרן תוך שבעה ימים מהמועד שבו הוא מקבל את התשלום; האם המשיב ציין את מספר הקרן ואת כלל הקרן הנכונים; האם המשיב מפר את הוראות חוק הבנקאות, את חוק ההוצאה לפועל ואת תקנות ההוצאה לפועל; האם המשיב מטעה את חברי הקבוצה; וכן האם קמה עילת תביעה נגד המשיב בגין הטעיה, הפרת חובה חקוקה, רשלנות ועשיית עושר ולא במשפט. שאלות אלה משותפות לכלל חברי הקבוצה. גם עילות התביעה האחרות – הפרת הסכם, הפרת החובה לנהוג בתום לב ובדרך מקובלת והפרת חובות בנקאי – מעוררות שאלות משותפות לכלל חברי הקבוצה. המשיב לא נהג עם המבקשת באופן שונה מן האופן שבו הוא נוהג עם כלל חברי קבוצת התובעים.

62. גם הסעד לו זכאי כל אחד מחברי קבוצת התובעים זהה – תיקון הרישומים בהוצאה לפועל והשבת כספים שנגבו שלא כדין.

63. למען הזהירות נוסיף כי לא נדרשת זהות מוחלטת של כל השאלות הטעונות הכרעה. די בכך שהשאלות העיקריות הנדונות משותפות לחברי הקבוצה – ראו רע"א 8332/96 **שמש נ' רייכרט**, פ"ד נה(5) 276, 296 (2001); רע"א 4556/94 **טצת נ' זילברשץ**, פד"י מט (5) 774, 788 (1996).

64. הנה, היסודות המשותפים למבקשת וליתר חברי קבוצת התובעים מהווים המרכיב העיקרי, אולי אפילו הבלעדי, בהתדיינות. המערכת העובדתית והמשפטית, עליה מבוססת הבקשה, משותפת למבקשת ולכל חברי הקבוצה. על כן, ברור כי שאלות מהותיות של עובדה ומשפט, המשותפות לקבוצה, יוכרעו לטובתה.

65. ניהול ההליך במתכונת של תביעה ייצוגית הוא יעיל והוגן להכרעה במחלוקת. המשיב שלח ידו במעשי הטעיה והפרה של חובותיו כלפי ציבור רב של לקוחות. הלקוחות לא ינקטו הליכים באופן עצמאי, בשל היעדר מודעות לעניין, חוסר כדאיות כלכלית, חשש ממערכה משפטית מורכבת נגד גוף רב עוצמה כמו המשיב, או מסיבה אחרת. מדובר בהליכים יקרים וסבוכים, שניהולם מורכב. חלק מחברי קבוצת התובעים מצויים בהליכים משפטיים בגין חובם למשיב, דבר שמקשה עליהם להוציא כספים רבים למימון מערכה נגד המשיב.

66. הדעת נותנת כי ציבור הלקוחות כלל לא מודע לענייני התביעה. הבנה בעניינים אלה טעונה בקיאות בהלכות בנקאות ובנבכי מערכת ההוצאה לפועל. חייב מן הישוב איננו יודע מהי הדרך הנכונה למלא טפסים של הקטנות חוב, וכיצד הדבר משפיע על חישוב השיערוך בהקטנת חוב. הוא כלל אינו מעלה בדעתו לבקש מלשכת הוצאה לפועל את טופסי הקטנות החוב ולעקוב אחר הדיווחים שמוסר המשיב. גם אם הוא יעשה כן, הוא לא יעמוד על התקלה. הוא מניח כי המשיב עושה זאת בדרך הנכונה.

67. בנסיבות אלה ברור שתובענה ייצוגית תגשים את המטרות שביסוד חוק תובענות ייצוגיות – להעניק תרופה לציבור של לקוחות הנפגעים כתוצאה מהפרות המשיב את החובות המוטלות עליו. כמו כן, ההכרעה במסגרת התביעה ייצוגית תחסוך זמן שיפוטי רב. גם תימנע אפשרות של פסיקה סותרת בקשר לאותם מעשים. בדיוק למקרים כאלה הוקם מוסד התביעה הייצוגית.

68. גם גודל הקבוצה, בשמה המבקשת מעוניינת לתבוע את המשיב, מצדיק את אישור התובענה כייצוגית. למשיב, תאגיד בנקאי מוביל וידוע, בוודאי חייבים רבים מאד. לפי מיטב ידיעת המבקשת מדובר ברבבות חייבים, ואף יותר מכך.

69. המבקשת מייצגת את חברי הקבוצה בדרך הולמת ובתום לב. דרישה זו עוסקת בעיקר בשאלה אם המבקש יוכל לפעול במידת המרץ הראויה, ואם אין הוא נתון במצב של ניגוד עניינים עם שאר חברי הקבוצה. לא יכולה לקום כל טענה מסוג זה נגד המבקשת. היא מייצגת בדרך הולמת ובתום לב את עניינם של כל חברי הקבוצה. כך היא פעלה גם בפעם הקודמת בה ייצגה קבוצת תובעים בתביעה ייצוגית נגד המשיב. פעולותיה בהליך האחר הניבו לחברי הקבוצה תועלת בשווי של למעלה מ-100 מיליון ש"ח. הזכויות והאינטרסים של המבקשת זהים לאלה של חברי הקבוצה. על כן, גם אין ספק כי המבקשת מייצגת בדרך הולמת את עניינם של כל חברי הקבוצה.

70. לסיכום חלק זה, הראינו כי מתקיימים כל התנאים לאישור התובענה כייצוגית.

חלק שישי - סוף דבר

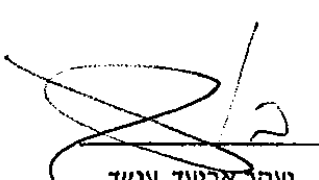
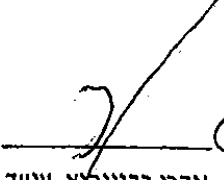
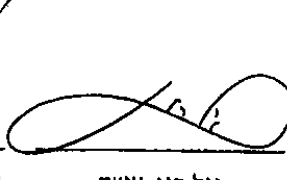
71. המשיב הוא גוף בעל עוצמה יוצאת דופן. ציבור הלקוחות זקוק להגנה מפני שרירות ליבו. הדברים נכונים במיוחד ביחס לציבור של אנשים חלשים, כמו חייבים שנפתחו נגדם תיקי הוצאה לפועל. לעתים קרובות מטרידות אותם שאלות קיומיות, כמו היכן הם יתגוררו לאחר פינויים מבית מגוריהם. הם בוודאי אינם יכולים לתת דעתם לחישובים של הפרשי ריבית כאלה או אחרים. המשיב מנצל זאת לרעה. קשה להעלות על הדעת מקרה מתאים יותר לתת הגנה לציבור הלקוחות. זהו בדיוק מסוג המעשים אשר הדרך הנכונה – וכנראה היחידה – לטפל בהם, תהא לאשר תביעה כייצוגית ולהורות על הנהגת שינוי בהתנהלות המשיב, ועל השבת הסכומים שנגבו מהלקוחות בניגוד לדין.

72. בהתאם לסעיף 5(א)(2) לחוק תובענות ייצוגיות, המבקשת מודיעה כי בבית המשפט הנכבד מתנהלות שתי בקשות לאישור תביעה ייצוגית העוסקות בשאלות עובדתיות ומשפטיות אשר דומות לשאלות הנדונות בבקשה זו – ת"צ (מחוזי מרכז) 35618-05-11 **דמרי נ' בנק מזרחי טפחות בע"מ** ות"צ (מחוזי מרכז) 3976-12-10 **חגיגי נ' בנק הפועלים בע"מ**. החתומים מטה מייצגים את המבקשים בהליכים אלה.

73. בקשה זו נתמכת בתצהיר של המבקשת, המאמת את העובדות המופיעות בה.

74. בית המשפט הנכבד מתבקש לאשר את הגשת התביעה כייצוגית, בהתאם לחוק תובענות ייצוגיות, ולהורות כמבוקש בראשית הבקשה.

75. מן הדין ומן הצדק לקבל את הבקשה.

			
יעקב אביעד, עו"ד	גדב מיארה, עו"ד	אהרן רבינוביץ, עו"ד	גיל רון, עו"ד
אביעד, סרן ושות'		גיל רון, קינן ושות'	
עורכי דין		עורכי דין	
	באי כח המבקשת		

תל אביב, 21 ביולי 2015.